

ШУБЕНКО-ШУБІН Леонід Олександрович (25. 07(07. 08). 1907, м. Карс, Росія, нині Туреччина — 28. 07. 1994, Харків) — фахівець у галузі енергетики та енергетичного парогазотурбобудування. Батько [О. Шубенка](#). Доктор технічних наук (1961), академік НАНУ (1967). Герой Соціалістичної Праці (1962). Сталінська премія (1947), премія імені Г. Проскури АН УРСР (1982). Державні нагороди СРСР. Закінчив Ленінградський університет (нині Санкт-Петербург, 1930), Всесоюзний котлотурбінний інститут (Ленінград, 1931). Працював на виробництві, викладав в Інституті інженерів шляхів сполучення (1931—35) та Політехнічному інституті (1934—41) в Ленінграді. Створив серію турбін потужністю 2500—12 000 кВт, зокрема оригінальної конструкції турбозубчастого агрегату (1931—41). Під час 2-ї світової війни керував особливою групою танкового КБ у Челябінську (РФ). 1944—50 — директор Центрального науково-дослідного котлотурбінного інституту (Ленінград); 1950—67 — головний конструктор Харківського турбінного заводу, де під його керівництвом розроблено й виготовлено парові та газові турбіни, що висунали

вітчизняне турбобудування на передові позиції світового енергомашинобудування; водночас від 1957 — завідувач відділу робочих процесів теплових двигунів Лабораторії гідравлічних машин (згодом — Харківська філія Інституту механіки АН УРСР); від 1968 — в Інституті проблем машинобудування НАНУ (Харків); 1972—91 — завідувач відділу оптимізації процесів та конструкцій турбомашин, від 1991 — радник при дирекції. Очолював роботи з докорінного удосконалення процесів проектування, дослідження й експлуатації потужних енергетичних турбоагрегатів шляхом широкого використання досягнень математики та обчислювальної техніки, створення систем автоматизованого проектування оптимальних конструкцій основних вузлів.

Основні праці

Основные вехи развития советского паротурбостроения и его перспективы // Теплоэнергетика. 1957. № 11; Уникальные турбины. Москва, 1962; Особенности конструкций новейших паровых турбин большой мощности. Москва, 1962; Прочность элементов паровых турбин. Москва; К., 1962 (співавт.); Прочность паровых турбин. Москва, 1973 (співавт.); Цели и основные принципы автоматизации турбин. Х., 1975 (співавт.); Оптимизация характеристик ступеней высокого давления мощных паровых турбин. Х., 1976 (співавт.); Оптимальное проектирование последней ступени мощных паровых турбин. К., 1980 (співавт.); Автоматизированное проектирование лопаточных аппаратов тепловых турбин. Ленинград, 1984 (співавт.); Кинетическая модель процесса и оценка инкубационного периода разрушения материалов, подвергаемых воздействию капельных потоков // Теплоэнергетика. 1987. № 2 (співавт.).

Рекомендована література

1. Леонид Александрович Шубенко-Шубин: Биобиблиография ученых УССР. К., 1983.

[Ю. М. Мацевитий](#)

Бібліографічний опис:

Шубенко-Шубін Леонід Олександрович / Ю. М. Мацевитий // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891624>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).